

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 51C/43/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124241560
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Nižňanská
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6124241560.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Nižňanskou, v právnej veci žalobcu : Náhradné vozidlo, s.r.o., Tolstého 20, Žilina, IČO : 36 864 455, zastúpený : ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 20, Žilina, proti žalovanému : KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO : 00 585 441, zastúpený : JUDr. Danuše Tichá s.r.o., Nám. M. Benku 6, Bratislava, o 440,21 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 440,21 € s 9,5% úrokom z omeškania ročne od 12.10.2023 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súd 29.4.2024 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 440,21 € s príslušenstvom a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že dňa 26.07.2023 došlo v Košiciach k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol Erkon Klima s.r.o. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1000/2023 zo dňa 07.08.2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 7.8.2023 do 6.9.2023 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a poskytnutia poistného plnenia poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 11342023 splatnú dňa 21.09.2023 na sumu 1471,77 EUR bez DPH za 31 dní užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry vznikla poškodenému voči žalovanému pohľadávka vo výške 1471,77 EUR bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla. Žalovaný dňa 28.09.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 704,87 EUR. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami, poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Žalobca si voči žalovanému uplatňuje pohľadávku len do výšky 1120,08 EUR zodpovedajúcej 24 dňom prenájmu od 7.8.2023 do 30.8.2023 + 25 EUR poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, (teda do doby poskytnutia poistného plnenia autoservisu zo

strany poisťovne dňa 30.8.2023). Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovcom žalovaného, je žalobca vo veci aktívne vecne na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 1145,08 EUR a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného vo výške 704,87 EUR. Žalovaný sa dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 11.10.2023 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 26.09.2023. Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. K postúpenej pohľadávke žalobca uvádza, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poisťovcom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Újma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019). Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukazuje žalobca na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

2. Súd vydal vo veci Platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor.

3. V ňom uviedol, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca svoj nárok síce odôvodnil nárokom na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 26.07.2023 a uplatnil si ho voči žalovanému ako poisťovateľovi vinníka tejto dopravnej nehody, avšak tieto svoje tvrdenia nijak nepreukázal, čo je nevyhnutné minimálne pre preukázanie aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu, ako i pasívnej vecnej legitimitácie žalovaného. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZoPZP“) platí, že poisťovaný má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a podľa ust. § 15 ods. 1 ZoPZP platí, že náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému; poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Netreba však opomenúť ani ustanovenie § 415 OZ podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Žalovaný zahájil šetrenie tejto škodovej udalosti a dňa 26.09.2023 ho ukončil. Následne poskytol poistné plnenie v prospech poškodeného v sume 704,87 € bez DPH. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca sa v rámci ním podanej žaloby domáha doplatenia

sumy 440,21 € bez DPH ako sumy zodpovedajúcej nákladom prenájmu náhradného motorového vozidla účtovanou v sume 46,67 € bez DPH/deň za žalobcom tvrdených 7 dní (oproti pôvodným nepriznaným 14 dňom), a to vrátane jednorazového poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla v sume 25,00 € bez DPH. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 26.09.2023 oznámil žalobcovi, že primeraná priznaná doba za požičanie náhradného vozidla je 17 dní - od 07.08.2023 do 23.08.2023. V tejto dobe je zahrnutý účelný a nevyhnutný čas na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na dojednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovaného. Ďalej oznámil žalobcovi, že prenájom náhradného vozidla možno priznať maximálne jeden pracovný deň po vystavení faktúry za opravu vozidla, pričom dátum vystavenia faktúry za opravu vozidla bol už 22.08.2023. Z poistného plnenia žalovaný zároveň odpočítal opotrebenie vozidla, ku ktorému by došlo prevádzkou poškodeného vozidla v závislosti od počtu najazdených kilometrov. Počet najazdených km za 17 dní žalovaný ustálil na 1227 km. Zníženie o opotrebenie tvorí rozdiel technických hodnôt pred najazdením km TH1 a po najazdení 1227 km TH2; zníženie 0,01 € za 1 km. Z Prílohy k Oznámeniu o poistnom plnení vyplýva, že žalovaný ako podklad použil Faktúru č. 11342023 vystavenú žalobcom v sume 1.471,77 € bez DPH, pričom odpočítal neprímerané náklady na náhradné MV v zostávajúcej dobe - za 14 dní - v sume 653,38 € bez DPH (14 dní x 46,67 € bez DPH) a už spomínané opotrebenie/zmena technickej hodnoty vozidla pred najazdením a po najazdení 1227 km (-101,25 €) a pevné prevádzkové náklady-zníženie 0,01 € za 1 km (-12,27 €). Po odpočítaní špecifikovaných položiek je potom poistné plnenie v sume 704,87 € . Z Faktúry č. 11342023 vystavenej žalobcom vyplýva, že základná cena za 1 deň doby nájmu je 46,67 € bez DPH, ku ktorej bol poškodenému žalobcom účtovaný navyše aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla v sume 25,00 € bez DPH. Túto základnú cenu a jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla žalovaný bez výhrad akceptoval a násobil o účelnú a nutnú dobu na opravu poškodeného vozidla, t. j. na preukázaniu účelnej potreby náhradného vozidla poškodeným. K otázke primeranosti a účelnosti doby prenájmu v trvaní 31 dní, teda in concreto v dĺžke 14 dní, pričom žalobca v žalobe uplatňuje zrejme už iba dĺžku 7 dní nad žalovanou priznanou dĺžkou 17 dní, žalovaný uviedol, že zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu dôvodnosti ním uplatňovaného nároku nad žalovanou priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu náhradného motorového vozidla. Žalobca k žalobe nepredložil ani faktúru autoservisu, a ani „krycí list“ . Potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu bez ďalšieho vo veci samej nemá bližšiu výpovednú/dôkaznú hodnotu. Zo žalobcom predložených listín nie je zrejme, aké (konkrétne) práce boli po predmetnú dobu zo strany autoservisu reálne vykonávané, a nie je zrejme ani kedy došlo ukončeniu opravy poškodeného vozidla a doručeniu „krycieho listu. Žalovaný za to, že za dôvodný možno považovať prenájom náhradného motorového vozidla jedine za obdobie od odovzdania poškodeného vozidla autoservisu - PGT, s.r.o. t. j. dňa 07.08.2023 do doby, keď bolo poškodené vozidlo opravené, a teda, keď ho poškodený mohol znova objektívne užívať. Z faktúry autoservisu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.08.2023, je zjavné, že poškodené vozidlo bolo opravené dňa 22.08.2023 už toho času si mohol poškodený svoje opravené motorové vozidlo vyzdvihnúť a užívať ho. Aj napriek tomu priznal žalovaný žalobcovi (resp. poškodenému) navyše ešte 1 pracovný deň po vystavení faktúry za opravu vozidla (t. j. do dňa 23.08.2023). Pokiaľ autoservis zadržoval opravené vozidlo až do údajného vystavenia tzv. „krycieho listu“ (čím zrejme myslel oznámenie o poistnom plnení) resp. do zaplatenia fakturovanej sumy za opravu poškodeného vozidla poisťovňou, konal tak bez akéhokoľvek zákonného titulu, a navyše na úhradu faktúry č. XXXXXXXXXXXX autoservis stanovil dobu splatnosti až na deň 05.09.2023, a teda až po márnom uplynutí tejto lehoty splatnosti na úhradu predmetnej faktúry by bolo možné vôbec uvažovať o nejakom výkone zádržného práva zo strany autoservisu. Žalovaný zdôraznil, že na preplatenie doby prenájmu náhradného vozidla od 07.08.2023 do 06.09.2023, resp. na základe žalobcom v žalobe uvedenej (skrátenej) doby prenájmu od 07.08.2023 do 30.08.2023, teda za obdobie do poskytnutia poistného plnenia žalovaným nie je daná ani príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla poškodeného a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného, nakoľko do príčinnej súvislosti, ktorá bola daná vznikom škodovej udalosti – prenájomom motorového vozidla, vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť, a to neoprávnené zadržanie motorového vozidla autoservisom. S uvedeným názorom žalovaného sa stotožnil aj Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023. Žalovaný má za to, že žalobca riadne nepreukázal ani dôvodnosť dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla. Žalovaný namieta aj žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania 9,50 % ročne od 12.10.2023 do zaplatenia. Nie je pritom zrejme, od ktorého okamihu alebo od akej právnej skutočnosti sa mal žalovaný dostať do omeškania. Po tom, ako si žalobca uplatnil u žalovaného (dňa 13.09.2023) svoj nárok na náhradu škody, žalovaný po predložení všetkých nevyhnutných podkladov Oznámením o poistnom plnení zo dňa

26.09.2023 informoval žalobcu o výške poskytnutého poistného plnenia, ako aj o dôvodoch nepriznania zvyšnej časti uplatňovaných nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla. Žalovaný si tak preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 11 ods. 6 ZoPZP. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje aj na jednoznačné znenie § 11 ods. 8 ZoPZP, v rámci ktorého zákonodarca uviedol že „ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu“. Z vyššie citovaných ustanovení ZoPZP teda vyplýva, že zákonodarca jasne podmienil možnosť uplatňovania si úrokov z omeškania v prípade takéhoto nároku nesplnením povinností podľa § 11 ods. 6 ZoPZP. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 dôvodil: „Dovolací súd má za to, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona Z dikcie tohto ustanovenia (§ 11 ods. 6 písm. a/, b/) je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.“. K obdobným záverom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, v ktorom s poukazom na špeciálnu povahu Zo PZP (tj. ako lex specialis) uviedol, že „peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/zákona č. 381/2001 Z. z. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že umožňuje úročenie poistného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nesplní svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti, a tiež keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie, t. j. povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že tieto rozhodnutia boli zrušené Ústavným súdom SR, ba naopak, napr. aj v celkom nedávnom rozhodnutí dovolacieho súdu (7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020) dovolací súd dôvodil rovnako ako žalovaný. Žalovaný v rámci Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 26.09.2023 žalobcovi oznámil dôvody, pre ktoré neposkytne časť uplatneného (avšak nepreukázaného) nároku, čím si splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP, na základe čoho nemohol žalobcovi voči žalovanému vzniknúť nárok na úroky z omeškania.

4. Žalobca považoval podaný odpor za nedôvodný a neopodstatnený. Uviedol, že obrana žalovaného nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu, že nájom náhradného motorového vozidla za obdobie opravy poškodeného vozidla 07.08.2023 do 30.08.2023 (deň poskytnutia poistného plnenia) podľa jeho názoru nemožno považovať za účelnú a určil si vlastnú dobu v rozsahu 17 dní, pričom dôvodí, že doba 17 dní by bola primeraná s ohľadom na dátum vystavenia faktúry za opravu vozidla (faktúra vystavená dňa 22.08.2023). Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa nášho názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného, nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Je nepochybné, že nájom motorového vozidla vznikol v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá bola spôsobená poistencom žalovaného. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému poukazujeme na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátene poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z nášho pohľadu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, pričom žalobca má za to, že takýto postup nemožno akceptovať. Žalovaným uznané a vyplatené poistné plnenie za prenájom

náhradného motorového vozidla predstavuje svojvoľne určenú dobu trvania nájmu, ktorú žalovaný nijako nepreukázal ani nevysvetlil. Poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy jeho vozidla. Je potrebné si uvedomiť, že postup prác v servise, ako aj celková dĺžka opravy sa odvíja od mnohých faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Uvedené okolnosti preto nemožno pričítať na úkor poškodeného a vyžadovať, aby sám znášal náklady za obdobie, kedy bol nedobrovoľne obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol preňho na účely jeho bežného fungovania nevyhnutný. Ako vyplýva z listinných dôkazov, vozidlo bolo pristavené do autoservisu dňa 07.08.2023, následne došlo k jeho oprave, pričom bolo potrebné dodržať všetky technologické postupy. Oprávárske činnosti boli dokončené dňa 22.08.2023 pričom autoservis vystavil faktúru č. 3223240090 dňa 22.08.2023 a následne až dňa 30.08.2023 žalovaná poisťovňa faktúru uhradila. V zmysle týchto skutočností má žalobca za to, že oprava nebola zo strany autoservisu nijak umelo predĺžovaná. V súvislosti s ozrejením bližších okolností predmetnej opravy. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na závery konštatované v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn.: 14Cob/55/2019 a obdobne v rozhodnutí zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018, v zmysle ktorého po dobu opravy poškodeného motorového vozidla bolo zrejmé, že poškodený ju nemal možnosť ovplyvniť, preto ani v tomto smere doba prenájom náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vznikutej poisťnej udalosti ako škodovej udalosti. Vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájom náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťnej udalosti a poskytnutím poisťného plnenia zo strany poisťovne, ktorá škodu likvidovala. Z dokladu o úhrade faktúry č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že k ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti a poskytnutiu plnenia došlo dňa 30.08.2023. Prvým objektívnym dňom na prevzatie opraveného motorového vozidla z autoservisu bol deň 30.08.2023 (aj keď poškodený mal prenajaté náhradné vozidlo dlhšie, žalobou uplatnený nárok prenájom náhradného vozidla je do 30.08.2023). Žalobca považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nijaké špekulatívne konanie svedčí aj skutočnosť, že poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise PGT, s.r.o., ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Vzhľadom k tomu poškodený v dobrej viere očakával, že jeho motorové vozidlo bude opravené riadne, spoľahlivo a rýchlo. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poisťných udalostí autoservis nevydá poškodenému opravené motorové vozidlo, a to až do momentu zaplataenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poisťného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval finančnými prostriedkami vo výške 1.539,77 EUR na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pociťoval následky škôd v čo najmenšej sfére, ideálne vôbec. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu (a to podľa okolností konkrétneho prípadu buď opravou poškodeného vozidla, alebo vyplatením ceny poškodeného vozidla), protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Z oznámenia o poisťnom plnení a z odporu takisto vyplýva, že žalovaný krátil poisťné plnenie o náklady, ktoré by vznikli poškodenému používaním vlastného vozidla vo výške 101,25 EUR a 12,27 EUR. Tento postup zo strany žalovaného však nie je dôvodný, ide o neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. V podanom odpore žalovaný uvádza, že predmetné prevádzkové náklady nemožno priznať s poukazom na rozhodnutie R 7/1992 a spolu s odporom predložil akési výpočty technickej hodnoty vozidla. S takýmto postupom žalovaného sa nemožno stotožniť. Z odporu vyplýva, že pri výpočte nákladov postupoval žalovaný podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Aplikácia tohto predpisu je podľa názoru

žalobcu vylúčená, žalovaný totiž nie je osobou (znalcom), ktorá by v zmysle vyhlášky č. 492/2004 Z. z. mohla výpočet a pravidlá aplikovať. Vykonávanie znaleckého dokazovania v tomto smere by zároveň bolo nadbytočné a nehospodárne, pretože žalobca má za to, že nákladmi, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla, by mohli byť len náklady na PHM, ktoré však poškodený znášal sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného. Určenie výšky poistného plnenia, ako aj rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie nepatria do vecnej pôsobnosti Vyhlášky. Žalobca poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku NS SR sp. zn. 2Obdo/48/2012 z 28.3.2013, podľa ktorého: „V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby sa obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou / dopravnou nehodou/ a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca donútený dopravnou nehodou. Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody .

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k jeho odporu uviedol, že žalobca ani vo Vyjadrení k odporu nedoplnil svoje návrhy na dokazovanie o žiadne a nie to ešte podstatné, s vecou samou súvisiace dôkazy. Žalovaný naďalej trvá na tom, že žaloba nie je dôvodná a že žalobca v konaní doposiaľ neunesol dôkazné bremeno. Žalobca si žalobou uplatňuje nárok na náhradu nákladov spojených s prenájomom náhradného MV v časti nepriznanej žalovaným, čo žalobca (zdanlivo) preukazuje iba faktúrou č. XXXXXXXXX vystavenou žalobcom dňa 06.09.2023 k prenájmu motorového vozidla, Zmluvou o nájme zo dňa 07.08.2023 uzavretou na 31 dní, ďalej Oznámením o poistnom plnení zo dňa 26.09.2023 a účelovou listinou „Potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu“ vystavenou dňa 06.09.2023 zrejme na žiadosť samotného žalobcu. Z týchto listín síce vyplýva, že poškodený - ErkonKlima s.r.o. mal mať prenajaté náhradné MV od žalobcu od 07.08.2023 do 06.09.2023, avšak týmto nie je preukázaná skutočná škoda v celom rozsahu v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou zavinenou poisteným u žalovaného. Vzhľadom na doposiaľ uvedené žalovaný akcentuje, že autoservis v predmetnom Potvrdení zo dňa 06.09.2023 bližšie nešpecifikuje hodiny v ten-ktorý deň, a preto takúto listinu nemožno považovať za dôkaz o skutočnej dobe opravy poškodeného MV. Žalovaný poukazuje na to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosť, že by práce autoservisu boli skutočne realizované v takom rozsahu, ako deklaruje samotný autoservis v Potvrdení zo dňa 06.09.2023. Práce na poškodenom vozidle museli byť ukončené oveľa skôr, ako malo dôjsť k odovzdaniu opraveného MV poškodenému. Žalovaný pri likvidovaní žalobcom uplatneného nároku na náhradu nákladov za náhradné MV vychádzal z faktúry autoservisu č. XXXXXXXXXXXX za opravu poškodeného MV zo dňa 22.08.2023 vystavenej dňa 22.08.2023. V oznámení o poistnom plnení zo dňa 26.09.2023 žalovaný uviedol, že priznaná primeraná doba zapožičania náhradného MV je 17 dní - od 07.08.2023 do 23.08.2023 . V tejto dobe je zahrnutý účelný a nevyhnutný čas na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na dojednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovaného, ďalej žalovaný uviedol, že prenájom náhradného vozidla možno priznať maximálne jeden pracovný deň po vystavení faktúry za opravu vozidla, pričom dátum vystavenia faktúry za opravu vozidla bol už 22.08.2023. Z poistného plnenia žalovaný zároveň odpočítal opotrebenie vozidla, ku ktorému by došlo prevádzkou poškodeného vozidla v závislosti od počtu najazdených kilometrov. Žalobca ani v žalobe a ani vo Vyjadrení toto nijak nerozporuje. Pri likvidácii predmetnej poistnej udalosti žalovaný postupoval štandardne. Pri náhrade za náhradné MV žalovaný vždy postupuje tak, že likvidátor si pozrie časovú os a celkovú škodu na vozidle. Škoda sa vypočíta v kalkulačnom systéme Audatex , do ktorého technik zadá vstupné údaje a stanoví sa dĺžku opravy na vozidle. Žalobca nijakým spôsobom nekonkretizuje, v čom a prečo má byť tento výpočet nesprávny, a dokonca nepredložil ani žiaden iný dôkaz alebo listinu, ktorým by preukázal nesprávnosť uvedeného výpočtu. Žalovaný v súvislosti s doposiaľ uvedeným opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016 v súvislosti s otázkou primeranosti nákladov prenájmu náhradného motorového vozidla uviedol nasledovné: „Skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Ale aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, za ktorú žalovaná zodpovedá, je treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška

tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkolvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Žalobca opomína, že rovnako bolo dôvodené už i v judikáte č. R 7/1992. Žalovaný sa nestotožňuje ani s argumentáciou žalobcu k ním uplatnenému nároku na úroky z omeškania a opätovne poukazuje na ZoPZP.

6. Žalobca zotrval na svojej argumentácii uvedenej vo vyjadrení k odporu. Mal za to, že trvanie nájmu je v danom prípade plne dôvodné do momentu ukončenia opravy a poskytnutia poistného plnenia zo strany žalovaného dňa 30.08.2023. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola príchiteľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovňou žalovaného. Poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájmom náhradného vozidla po dobu nepoužitelnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza vtedy, keď má autoservis poskytnuté poistné plnenie zo strany žalovaného. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise tak ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mal poškodený hradíť náklady za opravu jeho vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poistenec žalovaného. Žalobca v tomto smere uvádza, že cieľom PZP je práve zabezpečenie prostriedkov na zaplatenie škôd spôsobených iným na zdravie alebo majetku. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo po dobu 24 dní, t. j. od 07.08.2023 do 30.08.2023, avšak nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla žalovaný následne priznal len za 17 dní trvania nájomného vzťahu, pričom fakturovanú čiastku autoservisu bez pochybností uhradil. Súhlasí ďalej nemožno ani s tvrdeniami žalovanej o údajnej nutnosti odpočtu pevných prevádzkových nákladov a zmeny technickej hodnoty vozidla poškodeného. Žalobca v súlade s rozhodovacou praxou súdov v obdobných sporoch konštatuje, že neexistuje relevantný právny dôvod na krátenie poistného plnenia o zmenu technickej hodnoty vozidla, či prevádzkové náklady, predstavujúce v podstate to, čo by poškodený ušetril nepoužívaním svojho opravovaného motorového vozidla. Nie je možné dávať na ťarchu poškodeného ďalšiu úhradu týchto nákladov, uvedené nemá oporu v dostupnej judikatúre a bolo by jeho ďalším neprimeraným poškodením, keď už samotná skutočnosť, že jeho vozidlo bolo poškodené, je znížením technickej hodnoty vozidla. S otázkou ohľadom odpočítania pevných prevádzkových nákladov pri zapožičaní náhradného vozidla sa vysporiadal Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 26.01.2023, sp. zn. 14Co/89/2022, pričom uviedol, že tvrdenie žalovaného ohľadom výšky týchto nákladov, či poklesu všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla, ku ktorej nemalo dôjsť v dôsledku jeho nepoužívania, nie je podložené žiadnym z vykonaných dôkazov a vo vzťahu k tomuto odpočtu, ku ktorému žalovaný pristúpil, absentuje zo strany žalovaného aj skutkové, či právne odôvodnenie takéhoto postupu. Krajský súd poukázal na vecne správne závery okresného súdu, ktorý konštatoval, že v konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Žalobca rovnako dáva do pozornosti závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudku zo dňa 29.04.2022, sp. zn. 10Co/1/2022, v zmysle ktorých krajský súd konštatoval, že súd prvej inštancie sa s námietkou zmeny technickej hodnoty vozidla, resp. odpočítania pevných prevádzkových nákladov vysporiadal tak, že pri určovaní výšky škody nemožno zohľadňovať akékoľvek paušalizované odpočty, ale vždy sa vychádza z konkrétnej, skutočnej škody. Dodal, že nemožno opomenúť, že cena za nájom vozidla zahŕňa v sebe aj opotrebenie prenajatého vozidla a to, čo poškodený potencióálne mal „ušetriť“ (podľa tvrdenia žalovaného) sa premietlo do ceny nájmu. Žalovaný sa k predmetnému vyjadreniu žalobcu vyjadril tak, že žalobca v zásade len opakuje svoju doterajšiu účelovú argumentáciu a na ostatné vyjadrenia žalovaného reaguje len sčasti (a aj to prevažne opakovaním už ním skôr uvádzanej argumentácie). Žalovaný trvá na svojich doterajších podaniach, namieta nepreukázanie žalobcom tvrdých skutočností. Žalovaný opakovane upozorňuje na fakt, že poškodený je povinný konať v rámci všeobecnej prevenčnej povinnosti (§415 OZ) tak, aby nedochádzalo ku škode, a teda v prípade, keď si na čas opravy poškodeného vozidla prenajme/plánuje prenajať náhradné MV a náhradu nákladov za prenájom náhradného MV si následne chce uplatniť z titulu náhrady škody, sú na jeho osobu kladené určité nároky na konanie vo vzťahu k dojednaniu takých podmienok opravy, aby sa táto realizovala efektívne, účelne, t. j. predovšetkým v čo najkratšom čase. Poškodený subjekt rozhoduje o tom, u koho je vozidlo opravené a od koho si prenajme náhradné MV. Krajský súd Bratislava vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4Co/5/2017 zo dňa 25.10.2017

uvádza, že ekonomickou podstatou tohto nároku je snaha, aby poškodený nebol na škodovej udalosti ziskový, t. j. aby jeho príjem na základe súčasných právnych nárokov voči škodcovi, ako aj voči poisťovni nebol vo väčšom rozsahu, než bola jeho majetková ujma následkom škodovej udalosti. V nadväznosti na doposiaľ uvedené žalovaný poukazuje aj na nedávny nález Ústavného súdu Českej republiky zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, kde Ústavný súd Českej republiky zaujal stanovisko, že tzv. „crash hunteri“ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, t. j. pri poskytovaní „nehodových služieb“, si poskytnuté služby neobjektívne navyšujú, a to s cieľom získania viac peňazí od poisťovne z povinného ručenia (PZP) vodiča, než poisťovňa uznala za škodu na vozidle. Ústavný súd Českej republiky takéto nehodové služby označil za nemorálne parazitovanie na systéme povinného ručenia (PZP) a v rozhodnutí konštatoval, že dosahovanie zisku je dôležitým bodom podnikania, ktorý si zaslúži rešpekt a ochranu, nesmie sa to však diať parazitujúcim a právo zneužívajúcim spôsobom, pričom mal vážne pochybnosti o tom, či samotné podnikanie „crashhunterských firiem bolo v danej veci vedené férovým spôsobom, v súlade s dobrými mravmi. Žalovaný sa aj naďalej nestotožňuje s argumentáciou žalobcu k ním uplatnenému nároku na úroky z omeškania.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom PZ žalobcu, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa z pojednávania ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním a vyhlásením rozsudku bez jeho prítomnosti.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa ods. 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 797 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poisťnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok. Ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí porušením právnej povinnosti.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8. Predmetom sporu v prejednávanej veci bol teda sporná doba nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného a tiež zníženie poistného plnenia o opotrebenie.

9. Podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 26.9.2023 priznal žalovaný žalobcovi sumu 704,87 €. V tejto sume bolo zahrnutých 17 dní zapožičania náhradného vozidla poškodeným a to za dobu od 7.8.2023 do 23.8.2023. Žalovaný v Oznámení uviedol, že prenájom náhradného vozidla možno priznať maximálne jeden pracovný deň po vystavení faktúry za opravu vozidla. Dátum vystavenia faktúry bol 22.8.2023. Ďalej žalovaný uviedol, že vykonal zníženie o opotrebenie rozdielu technických hodnôt pred najazdením TH1 a po najazdení 1227 km TH2, zníženie 0,01 € za 1km. V oznámení neuviedol bližšiu špecifikáciu svojho výpočtu.

10. Na nájom náhradného vozidla vynaložil žalobca sumu 1.145,08 € (1.120 + 25 poplatkov za pristavenie vozidla), a to za dobu 24 dní prenájmu vozidla od 7.8.2023 do 30.8.2023. Rozdiel medzi sumou 1.145,08 € a priznaným poistným plnením zo strany žalovaného tvorí žalovanú pohľadávku v sume 440,21 € (1.145,08- 704,87).

11. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že po ukončení opravy dňa 22.8.2023 už nie je nájom náhradného vozidla oprávnený, nakoľko poškodený už mal opravené vozidlo k dispozícii a teda po tomto dni už išlo o náklady, ktoré vznikli mimo opravy poškodeného vozidla. Nemalo už teda ísť o účelne a nevyhnutne vynaložené náklady na prenájom náhradného vozidla.

12. Žalovaný zaplatil autoservisu náklady na opravu vozidla 30.8.2023 (č.l. 49 spisu). To znamená, že nájom náhradného vozidla bol za dobu od 7.8.2023 do 30.8.2023 v celom rozsahu oprávnený. Išlo celkom o 24 dní prenájmu náhradného vozidla, z ktorých žalobca 17 dní uhradil a zostávajúcich 7 dní neuhradil z dôvodov uvedených vyššie. Tunajší súd však má za to, že po opravovni, ako podnikateľskom subjekte nemožno spravodlivo požadovať, aby vydala zákazníkovi opravené vozidlo bez jeho zaplatenia ním samým, alebo aj bez vystavenia krycieho listu, či zaplatenia faktúry za opravu zo strany poisťovne, a byť tak v neistote, či vôbec dostane za svoju prácu zaplatené, alebo sa o jej zaplatenie bude so svojim zákazníkom, či poisťovňou, ňahať. Nemá zmysel polemizovať o tom, či opravovňa môže zdržiavať vozidlo bez zaplatenia zo strany poisťovne alebo zákazníka, alebo nie. Tu totiž nejde o prípad, kedy si zákazník dá do autoservisu opraviť auto, ktorého poškodenie si zaviniť sám, alebo mu jeho opravu nehradí poisťovňa, teda si sám musí nahradiť aj náklady s takouto opravou spojené. Ide tu o prípad, kedy náklady na opravu musí z povinného zmluvného poistenia uhradiť poisťovňa škodcu. Či už poškodenému, alebo opravovni. Poškodený by však náklady na opravu vozidla, ktorého poškodenie nezavinil, ale zavinila ho poisťovňa škodcu, nemal hradíť sám z vlastných zdrojov, poisťovňa má tak

povinnosť takéto náklady uhradiť priamo opravovni. Ak tak neurobí, respektíve nevystaví opravovni krycí list, alebo nezaplatí faktúru za opravu vozidla buď včas, alebo vôbec, musí znášať následky s tým spojené. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Nález ÚS SR pod sp.zn. III.ÚS 602/2022 zo dňa 16.2.2023 podľa ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.

13. Tunajší súd má za to, že žalovaný mal a mohol vystaviť autoservisu včas krycí list, alebo zaplatiť náklady na opravu a keď tak neurobil, sám si zaviniť zvýšené náklady spojené s preplatením nájmu náhradného vozidla poškodeným. Žalovaný by si mal uvedomiť, že dopravnú nehodu zaviniť jeho poisťovňa a vyvodíť z tejto skutočnosti tomu zodpovedajúci adekvátny záver. Práve tým sa eliminujú následky spojené s dopravnou nehodou nezavinenu poškodeným, ktorý v takom prípade nemusí uhrádzať opravu z vlastných finančných prostriedkov, pretože tieto finančné prostriedky má servis uhradiť poisťovňa vinníka, v ktorej má uzatvorené povinné zmluvné poistenie. V danom prípade teda išlo o svojvoľný postup žalovaného, ktorý nemá oporu v právnych predpisoch a teda nemôže požívať súdnu ochranu.

14. Čo sa týka zníženia poistného plnenia, resp. odpočtu za zhodnotenie poškodeného vozidla počas trvania prenájmu náhradného vozidla, kedy údajne nedochádzalo k opotrebovaniu poškodeného vozidla, ani k ďalšiemu zníženiu jeho technickej hodnoty súd uvádza, že ani takýto postup žalovaného nie je oprávnený a ani správny. S poukazom na rozsudok NS SR pod sp.zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.3.2013 v ktorom sa uvádza, že v konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Ako už uviedol aj žalobca, s otázkou odpočítania pevných prevádzkových nákladov pri zapožičaní náhradného vozidla sa vysporiadal KS v Žiline v rozsudku zo dňa 26.1.2023 pod sp.zn. 14Cob/89/2022 pričom uviedol, že tvrdenie žalovaného ohľadom výšky týchto nákladov, či poklesu všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla, ku ktorej nemalo dôjsť v dôsledku jeho nepoužívania, nie je podložené žiadnym dôkazom a vo vzťahu k tomuto odpočtu absentuje zo strany žalovaného aj skutkové a právne zdôvodnenie takéhoto postupu. Tiež zo záverov KS v Žiline vyslovených v rozsudku zo dňa 29.4.2022 pod sp.zn. 10Co/1/2022 vyplýva, že pri určovaní výšky škody nemožno zohľadňovať akékoľvek paušalizované odpočty, ale vždy sa vychádza z konkrétnej skutočnej škody. Nemožno opomenúť, že cena za nájom vozidla zahŕňa v sebe aj opotrebenie prenajatého vozidla a to, čo poškodený potenciálne mal „ušetriť“ (podľa tvrdenia žalovaného) sa premietlo do ceny prenájmu.

15. Žalovaný namietol voči žalobcovi aj jeho aktívnu vecnú legitímáciu, túto súd taktiež vyhodnotil ako účelovú obranu, ktorú žalovaný používa aj v iných obdobných sporoch, s čím sa už súdy aj vyššieho stupňa riadne vysporiadali (napr. R-KS ZA pod sp.zn. 8Co/24/2020 zo dňa 27.3.2020). Žalobca je nesporné aktívne vecne legitimovaný, keď pohľadávka poškodeného voči žalovanému bola na neho zmluvne postúpená.

16. Žalobcovi boli zo strany súdu priznané aj zákonné úroky z omeškania. Do úvahy tu teda prichádza aplikácia § 11 ods. 7 zákona o PZP, ktorý hovorí o povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania. Uplynutím 15 dní od šetrenia poistnej udalosti sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou žalovanej pohľadávky v sume 440,21 €, čo bolo 12.10.2023. Úrok z omeškania tvorí ku dňu omeškania dvojnásobok základnej úrokovej sadzby ECB, čo bolo 9,5%. (§ 3 vl.nar.č.87/1995 Z. z., §517 ods. 2 Obč. zákonníka).

17. Poukaz žalovaného na § 11 ods. 6 zákona o PZP neobstoja a to s poukazom na Nález ÚS SR pod sp.zn. III.ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený rozsudok NS SR zo dňa 22.11.2018 pod sp.zn. 3Cdo/145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení

§ 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach pod .sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

18. K záverom, ku ktorým dospel Ústavný súd ČR o praktikách tzv. crash hunterských firiem tunajší súd nemôže zaujať stanovisko, nakoľko nepozná obsah týchto rozhodnutí .

19. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných právnych predpisov bolo rozhodnuté v znení, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto rozsudku. Nárok žalobcu mal súd za oprávnený v celom rozsahu, preto žalobe vyhovel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajší súd, písomne, v potrebnom počte rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a ďalšie pre ostatné sporové strany. V opačnom prípade súd vyhotoví rovnopisy na trovy odvolateľa.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.